

γλευσις παλαιῶν παθῶν ἐπιφέρει κακὸν ἀποτέλεσμα) Θήρ. Συνών. ἀδιάκοπα, ἀκατάπαυστα, ἄκοπα (I), ἄπαντα, ὁλοένα, πάντοτε, συνέχεια. β) Εἰς ἀφθονίαν, πάρα πολὺ Θήρ. Κρήτ. (Σφακ. κ.ά.) Νάξ. (Ἀπύρανθ. Γαλανᾶδ.): "Εἶνα γερεμέ τὴν ἀγαπᾶ Ἀπύρανθ. Μιὰ φορὰ, παιδί μου, οὐλα τὰ πράματα ἦσαν εἶνα γερεμέ Σφακ.

γκερένι τό, Δαρδαν. (Ὁφρύν.) Ἰων. (Κρήν. κ.ά.) γερένι Ἰων. (Κάτω Παναγ.) γκιρέν' Θεσσ. (Δομοκ. Κρήν.) Θράκ. (Καρωτ. Σουφλ.) γιρέν' Θράκ. (Μάδυτ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *gere n* = ἀργιλλώδες ἔδαφος.

1) Ἀργιλλώδης γῆ ἐνθ' ἄν.: Γκιρένια εἶνι 'ς τοῦ γάβου Θεσσ. (Κρήν.) 2) Ἐπιθετικ., γλυφόν, μὴ πόσιμον ὕδωρ φρεατίου Θράκ. (Σουφλ. κ.ά.): Τοῦ πηγὰδ' μας εἴχ' γκιρέν' νερό. 3) Σύνεκδ., φρεάτιον περιέχον ὕδωρ μὴ πόσιμον Θράκ. (Καρωτ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γερένια Α. Ρουμελ. (Σωζόπ.) Γκιρένια Μακεδ. (Ἀμφίπολ. Πεντάπολ.)

γκερενιάζω ἑνιαχ. γκερινιάζω Τένεδ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γκερένι.

Ἐνισχύω τὸν ἀμπελῶνα δι' ἀργιλλώδους χώματος.

γκερίζι τό, Ἰων. (Βουρλ. Σμύρν.) — Λεξ. Γαζ. Περίδ. Βυζ. Λεγρ. Μπριγκ. Βλάστ. 321 Πρω. Δημητρ. *γερίζι* Κρήτ. Κύθηρ. Σῦρ. *γκερίζ'* Μακεδ. (Σιτοχ.) Προπ. (Ἀρτάκ.) *γκιρίζι* Ἡπ. Μακεδ. (Δρυμ.) *γιρίζι* Τῆν. (Κτικ. κ.ά.) *γκιρίζ'* Δαρδαν. (Λάμψακ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Σουφλ.) Μακεδ. (Βέρ. Βλάστ. Βόιον Δαμασκ. Δοξᾶτ. Ἐράτυρ. Κολινδρ. Σέρρ. Σιάτ. Φυτ. κ.ά.) Στερελλ. (Ἀμφ.) *γιρίζ'* Α. Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) Θράκ. (Μάδυτ.) Λέσβ. Προπ. (Κύζ.) Σάμ. (Καρλόβ. Μαχαθόκ.) Τῆν. *γιρίσ'* Θάσ. *τζερίζι* Πελοπν. (Κλουτσίνοχ.) *κερίζι* Πελοπν. (Καλάβρυτ.) *κερίτζι* Πελοπν. (Καλάβρυτ.) *κιρίτζι* Σύμ. *κιρίθ'* Θράκ. (Ἀδριανούπ.) *γκέρ'* τζι Εὐβ. (Κάρυστ.) *γερίζης* ὁ, Πελοπν. (Ξηροκάμπ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *ger iz* = ὑπόνομος.

1) Ὑπόγειος ὀχετός, ὑπόνομος Α. Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) Δαρδαν. (Λάμψακ.) Εὐβ. (Κάρυστ.) Ἡπ. Θάσ. Θράκ. (Ἀδριανούπ. Μάδυτ. Σουφλ.) Ἰων. (Σμύρν.) Κρήτ. Κύθηρ. Μακεδ. (Βλάστ. Βόιον Δαμασκ. Δοξᾶτ. Σέρρ. Σιάτ. Φυτ. κ.ά.) Πελοπν. (Κλουτσίνοχ.) Προπ. (Ἀρτάκ.) Σάμ. (Καρλόβ. Μαχαθόκ.) Σῦρ. Τῆν. (Κτικ. κ.ά.) — Λεξ. Γαζ. Περίδ. Βυζ. Λεγρ. Μπριγκ. Βλάστ. 321 Πρω. Δημητρ.: Θὰ γέμισε τὸ γκερίζι σας καὶ βρωμᾶ οὐλο τὸ σπῖτι σας Σμύρν. Βουλίσσαν τὰ *γιρίσα* Θάσ. "Ολα 'ς τοῦ γκιρίζ' χύνουδι Σέρρ. || Μεταφ., Σὰ γκιρίζ' εἶ' δὸ στόμα τ'ς (ἐπὶ αἰσχρολόγου ἢ ὑβριζούσης γυναικός. Συνών. φρ.: ἀπόπατος - ἀποχωρητήριος - βόθρος εἶναι τὸ στόμα του) Τῆν. "Ανοιξε τὸ γκερίζι (ἐπὶ ὑβρίζοντος) ἄγν. τόπ. || Παροιμ. 'Σ τοῦ γκιρίζ' πέτρα μὴ ρίχν'ς, γιατί θὰ σὶ πρᾶτσανίθ' (θὰ ἐκσφενδονίσῃ ἀκάθαρτα ὕδατα, θὰ πιτυλίσῃ) Σέρρ. Συνών. βόθρορας 1, βόθρος 2, βόθρος 2, λαγούμι, ὑπόνομος. β) Συνεκδ., ἀκαθαρσία ὀχετοῦ, βόρβορος Μακεδ. (Δοξᾶτ.) Προπ. (Κύζ.) — Λεξ. Δημητρ. 2) Ὑδραγωγεῖον Πελοπν. (Ξηροκάμπ.) 3) Τὰ περὶ τὸ δῶμα οἰκίας τοιχώματα ἐν εἵδει ὀχετοῦ πρὸς διοχέτευσιν τοῦ ὀμβρίου ὕδατος εἰς τὴν δεξαμενὴν Σύμ. Συνών. ἀστράκι 6, ἀστρέχα 4, ρέντα.

γκερντίζω ἑνιαχ. *gerdiz* Θράκ. (Τσακίλ.) *giirdiz* Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *γκιρντίζου* Θράκ. (Σουφλ. Φέρ.) *κερδίζω* Α. Θράκ. *κιρδίζω* Θράκ. (Μάδυτ.) *κιρδίδζω* Μεγίστ. *κερτίζω* Πόντ. (Σινώπ.) *κερτίν-νου* Λυκ. (Λιβύσσ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *germek* ἢ *gerilmek* = τεντώνω.

Α) Κυριολ. 1) Ἐνεργ. μετβ., τεντώνω κάτι Θράκ. (Σουφλ. Τσακίλ.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Πόντ. (Σινώπ.): Μὴν τοῦ γκιρντίζου τοῦ σῶ'νι καὶ θὰ τοῦ κόψ'ς Σουφλ. Μὴ δ'νε *κερδίης* παραπάν' τὴ δριχὰ καὶ θὰ κοπῇ Τσακίλ. || Παροιμ. 'Σ τὴν πορτὴν πόφνι καὶ πάει μὴν *κερτίν-νης* μουνστάκιν (πορτὴ = πορδὴ συνών. μετὴν ἀρχ. «τὰ γενόμενα οὐκ ἀπογίγγονται») Λιβύσσ. Συνών. *τεζάρω*, *τεντώρω*, ἀντιθ. *λασκάρω*, *ντώρω*.

Β) Μεταφ. 1) Βασανίζω, κατατρύχω Μεγίστ.: Φρ. Ἐφάαν τσ' ἐκινδίδισαν μας. Συνών. φρ. *μᾶς ἔφαγαν ζωντανούς*. Συνών. *παιδεύω*, *πिलाτεύω*, *τυραννῶ*. 2) Φθάνω εἰς ἐπικίνδυνον σημείον, κινδυνεύω Θράκ. (Σουφλ.): Τὰ γκίρντ'σαι. 3) Ἐνεργ. καὶ μέσ. ἀμτβ., βυθίζομαι εἰς κάτι, κάνω κάτι ἐξακολουθητικῶς Α. Θράκ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Ἐγίρδισα 'ς τὸ διάβασμα κ' ἤνοιξεν ἡ κεφαλὴ μου Ἀπύρανθ. Ἐγίρδισεν ἡ ζαβὴ 'ς τὴ γουβέδα αὐτόθ. Σήμερα πάλι 'τον ὅλη μέρα 'ς τὸ κλάμα *γιρδισμένη* αὐτόθ. Ἐὼ ἤλεα πὼς εἶσαι *γιρδισμένη* 'ς τὸ χορό, λέω δὲ δὴ θωρῶ ἀπόψε αὐτόθ. *Κερδίστηκε* νὰ γελᾷ Α. Θράκ. Συνών. φρ. *ἔσκασε - ἔσπασε - ξεκαρδίστηκε - ξεκοιλιάστηκε - ξεράθηκε - τρελλάθηκε* 'ς τὰ γέλια.

γκερντίρι τό, ἑνιαχ. *γκιρντίρ'* Θράκ. (Σουφλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γκερντίζω.

Τὸ δυνάμενον νὰ συστέλλεται καὶ διαστέλλεται, τὸ ἐλαστικόν. Συνών. *λάστιχο*.

γκέρντιση ἡ, ἑνιαχ. *γίρδιση* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γκερντίζω, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. *γιρδίζω*.

Ἐντατικὴ, συνεχὴς ἀπασχόλησις, ἐνέργεια, ἐπιμονή: Κακώτερη *γίρδιση* τοῦ κλάματος ἂ' τὴ σημερινὴ μὴδὲ εἶδα μὴδὲ νὰ δῶ θέλω (ἂ' = ἀπό).

γκέρντισμα τό, ἑνιαχ. *γίρδισμα* Νάξ. (Ἀπύρανθ.) *κέρτισμαν* Λυκ. (Λιβύσσ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γκερντίζω, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. *γιρδίζω*, *κερτίν-νου*.

Γκέρντιση, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: Εἶδα *γίρδισμα* τοῦ ἔλιον 'ναι πού τὸ 'χεις πάλι σήμερα; Ὁ Θεὸς νὰ σοῦ τὸ βγάλῃ 'ς εἶνα *γαλὸ* (ἔλιον = γέλιον) Ἀπύρανθ.

γκερντισμός ὁ, ἑνιαχ. *γιρδισμός* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γκερντίζω, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. *γιρδίζω*.

Γκέρντιση, τὸ ὅπ. βλ.: 'Σ τὸ *γίρδισμό* πού θὰ τὸ δῶ νὰ *γίρδισῃ*, μοῦ δώνουσι *χίλιες βαλιές* (ἐπὶ συνεχῶς κλαίοντος νηπίου).

γκερντιστός ἐπίθ. ἑνιαχ. *κερτιστός* Λυκ. (Λιβύσσ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γκερντίζω, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. *κερτίν-νου*.

Ὁ τεταμένος. Συνών. *τεζαρισμένος*, *τεντωμένος*.

